

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Decretum moderatorium Indultorum extrà tempora.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

Decretum Congregationis ab Innoc. XII. deputatae super
moderatione Indultorum extra tempora.

Sanctissimus D.N. Innocentius Papa XII. pro Pastoralis suo in commissum sibi Gregem Dominicum zelo, ac tuenda disciplinae Ecclesiasticae studio prospicere volens, ne Indulta suscipiendi extra tempora à jure statuta Ordines, nimis facile concedantur, Congregationi particulari Eminentiss. Dom. Cardinalium Carpinei, Casanatis, Marefcotti, Colloredi, Panciatichi, & Albani, necnon Illustriss. DD. Sperelli, Ciampini, Sacripantes, meique Secretarii infra scripti specialiter deputatae expendendas commisit causas, ex quibus praefata Indulta tribui solent, &c.

Quae quidem Congregatio die decima Novembris, atque iterum 7. Decemb. anni currentis habita, re mature discussa, censuit Indulta hujusmodi, si Sanctissimo placuerit, concedi posse ex causis infra scriptis, videlicet.

Ut quis Beneficio, vi cuius ardeatur ad Presbyteralem Ordinem suscipiendum, vel alteri etiam perpetuo Beneficio, quod obtinet, vel Cappellaniae ad vitam sibi concessae per se ipsum inservire possit. Ob penuriam Sacerdotum in illis partibus, vel in Monasterio pro Regularibus. Ob solatium Patris, vel Matris, dummodò quinquaginta aetatis annos excedant, & Orator saltem per triennium in Clericali habitu honestè, & laudabiter vixerit. Item concedi posse censuit eadem Indulta Referendariis Utriusque Signaturae, Familiaribus Summi Pontificis, Canonicis Cathedralis, vel etiam Collegatae Ecclesiae, eorumque Coadjutoribus, Magistris, seu etiam Baccalaureis in Sacra Theologia, Doctoribus Utriusque, vel saltem Canonici Juris, seu Licentiatibus, dummodò singulos praefatos gradus in publica, & approbata Universitate obtinuerint; Iis etiam, qui saltem per triennium sedulam Theologiae studiis operam navaverint, ac tandem vigesimum sextum aetatis annum excedentibus per triennium in Clericali habitu honestè, & laudabiliter vixerint.

E contra censuit non expedire, ut eadem Indulta concedantur ex eo, quod quis Diaconus, Subdiaconus, litterarum Apostolicarum Scriptor sit, seu Magister in Artibus, Nobilis, aut praesens in Curia, vel quod Philosophiae cursum absolverit, aut alicui Ecclesiae adscriptus fuerit, ad cuius servitium titulum ex Apostolico Indulto Clerici ordinari possunt, aut onus Missarum, non tamen ex Beneficio Ecclesiastico proveniens habere se doceat.

Insuper censuit Indulta hujusmodi deneganda esse iis, qui aliqua dispensatione indigens impedimenti ex eorum delicto provenientis, & Sede Episcopali vacante infra annum à die vacationis minime danda iis, qui Beneficii Ecclesiastici recepti, seu recipiendi occasione ardeati non fuerint.

Item nunquam concedenda pro festivis diebus continuis, sed semper pro interpolatis aliquo temporis spatio arbitrio Episcopi definiendo.

Denique censuit Episcopos omnes, ac etiam Apostolicos Nuncios, & Legatos litteris in forma Brevis circularibus admonendos, decrevisse Sanctitatem Suam Indulta praedicta, non ita passim, sed ex certis tantum legitimisque causis concedere, nec Episcopos ad eorum executionem astringere, sed illam semper ipsorum arbitrio, onerata eorumdem conscientia, relinquere.

Item

Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii titulum, nisi ad normam Concilii Tridentini sess. 21. cap. 2. Eos verò omnes, qui ab Apostolica Sede facultates obtinent conferendi Ordines extratempora, vel aliis respectivè tribuendi licentiam, ut conferant, maxime cavere debere, ne præscriptos sibi in iisdem facultatibus limites, cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu transgrediantur.

Hæc autem omnia, & singula suprascripta Decreta, audita ex me integra eorum relatione, Sanctiss. D.N. laudavit, & approbavit, ac tam in Dataria, & Secretaria Brevium, quam à cæteris omnibus Ministris, & Officialibus Curia, ad quos pertinet, perpetuò, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quam ad formam eorundem Decretorum in posterum expediendi.

Hæc die 14. Decembris 1693.

Carolus Augustinus Fabronius Secret.

Ad Decretum de Ejectis, & Ejiciendis Congreg. Deputatæ ab Innoc. XII.

S U M M A R I U M.

1. Regulares recurrentes recto tramite ad Urbem à gravaminibus Superiorum sine eorum licentia non incurrunt pœnas Apostasie: Si autem levi ex causa, & temerè hoc facerent, ad Superiorem remittuntur puniendi.
2. Regulares, qui Monasteria relinquunt prætextu dicendi de nullitate professionis, non audiuntur nisi redeant ad Clausura.
3. Fallit regula in verè Apostatis, quibus ut redeant ad bonam frugem conceditur gratia transeundi ad aliam Religionem.

4. Religiosi professi non possunt à Religione ejici sub prætextu, quod laborent morbo incurabili, relicto tempore professionis, nisi adsit statutum speciale à Papa confirmatum.
5. Statutum hujusmodi non suffragatur, si morbus incurabilis superveniat post professionem.
6. Presbyteri sæculares Congregationis Doctrinae Christianæ Urbis post votum emissum perseverantia non possunt Congregationem relinquere absque dispensatione Apostolica.
7. Presbyteri sæculares Congregationis Oratorii, non possunt ab Episcopo à Congregatione extrahi, neque ab observatione instituti removeri, & exturbari.
8. Perpetuò oblato non possunt à Religione recedere, Et n. 9.

Instantibus Procuratoribus Generalibus Religiosorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apostatis, & Ejectis editorum à Sac. Congreg. Concilii, & à san. mem. Urbano Papa VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilius modus incorrigibiles ejiciendi præscribatur, Sac. Congreg. à Sanctissimis D. N. Innoc. Papa XII. super præmissis particulariter deputata, Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolkia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpenfis eorundem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata male affectis officiant magis, quam profint, maturo examine, zelo Regularis disciplinae conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi D. N. sibi specialiter attributa, hæc in posterum servanda decrevit.

1. Quod